

Tekst 3

Kunnen we normaler doen over eten?

(1) Eten is politiek. Of het nu gaat om de technologie achter ons eten (E-nummers, klonen, genetische modificatie van gewassen), de gezondheidsrisico's bij de productie van ons eten (de dioxinecrisis, de EHEC-epidemie, de gekkekoeziekte, Q-koorts) of de voorlichting over ons eten (wanneer mogen bedrijven 5 voedsel aanprijsen als gezond?).

(2) Eten gaat ons allemaal aan en daarmee is het dus ook een politieke kwestie. Zoals vaker wordt de vooruitgang diep gewantrouwed. Er is 15 heimwee naar de kleine boer, naar 'eerlijk eten' waar niet mee gerommeld is. Dat die kleine boer toch een stuk minder monden kon voeden dan de huidige industrie, wordt gemak- 20 halve vergeten.

(3) Boeren hebben van oudsher een innige relatie met de overheid. Er zijn 25 weinig sectoren die wereldwijd zo veel subsidie toegestopt krijgen als de agrarische. Een super-enthousiaste geldschieter is Europa. Als je de Europese Unie definieert aan de hand van haar uitgaven, dan 30 is Brussel een immense subsidieverstrekker aan de agrarische sector: ruim 50 miljard euro.

(4) Wantrouwen van consumenten en 35 een krachtige lobby van boeren maken voedsel een markt die zucht onder de overbemoeienis van de overheid. Regels, betutteling, beleid dat zwakt, het hoort er allemaal bij. Geen wonder, als zowel consumenten als producenten politici plat- 40 walsen met verzoeknummers.

(5) Als een overheid eenmaal begint met geld uitdelen, dan schreeuwen de ontvangers voortdurend om meer hulp. Toen Rusland onze komkom-
mers niet meer bliefde in 2011, toen
Rusland nog veel meer van onze
oogsten niet bliefde in 2014, telkens
klonk het: overheid, spring bij!

(6) Onlangs vroegen de Europese
boeren weer om geld, in Brussel.
Varkensboeren hebben het zwaar en
willen steun. En melkboeren zijn bij
nader inzien toch niet zo blij met het
afschaffen van het melkquotum¹⁾. De
Nederlandse boeren juichten
afschaffen toe; konden ze eindelijk
ook eens de wereldmarkt veroveren.
Maar nu is er natuurlijk te veel melk,
stort de melkprijs in, werken boeren
onder hun kostprijs en willen ze hulp
van de overheid. Tja, zo ken ik er ook
nog wel een paar.

(7) “De wereldconomie is een on-
geleid projectiel. Belangrijke secto-
ren, als voedsel, hebben regulering
nodig”, zei de voorman van de melk-
veehouders in de *NRC*. Maar, beste
meneer, dat geldt voor alle bedrijven.
Dan kunnen belastingbetalers één
bedrijf gaan compenseren, wanneer
de wereldconomie even de verkeer-
de kant op gaat.

naar Marieke Stellinga
bron: *NRC*, 15 september 2015

noot 1 In de Europese Unie was tussen 1984 en 2015 met behulp van melkquota beregeld
hoeveel koemelk per boerderij mocht worden geproduceerd.

(8) Op- en neergang hoort echt bij de
economie en dus bij ondernemen. En
de financiële neergangen zal je echt
zelf moeten opvangen, ook als boer
(hoge uitzonderingen daargelaten).
Neem bijvoorbeeld een fabrikant van
chipmachines: die is niet anders
gewend. Daar is het ook hollen of
stilstaan: óf het bedrijf kan niet
genoeg machines maken om de
vraag bij te benen, óf het zit met veel
te veel machines die niemand wil
hebben. Normale tijden kent het
nauwelijks. Op grillige markten
hebben boeren geen monopolie.
(9) Er is nog een argument tegen al
die hulp: je beloont slecht gedrag en
straft de verstandige ondernemer.
Elke keer dat de overheid zielige
boeren redt die geen buffer aanleg-
den voor slechte tijden, staat de
ondernemer die wel een buffer aan-
legde, voor gek. Die kijkt de volgende
keer wel uit: hij kan net zo goed meer
risico nemen, want “de overheid redt
je toch wel”. Met elke ronde hulp
zullen er dus minder boeren zijn die
voor zichzelf kunnen zorgen. Van mij
mag de markt voor voedsel dus een
stuk normaler worden, of moet ik
zeggen: gezonder?

Tekst 3 Kunnen we normaler doen over eten?

- 2p **24** Welke drie aspecten van de voedselindustrie veroorzaken volgens tekst 3 wantrouwen onder de Nederlandse bevolking?
Gebruik voor je antwoord niet meer dan 30 woorden.

“Er is nog een argument tegen al die hulp” (regels 88-89)
- 2p **25** Vat samen welke twee argumenten de tekst geeft tegen de bedoelde hulp.
Geef antwoord in een of meer volledige zinnen en gebruik voor je antwoord niet meer dan 30 woorden.
- In alinea 8 van tekst 3 is er sprake van dat boeren een andere behandeling krijgen dan een fabrikant van chipmachines.
- 1p **26** Welke conclusie kan naar aanleiding van deze andere behandeling worden getrokken, gelet op de strekking van de tekst?
Boeren zijn ondernemers die
- A gedrag vertonen dat op dat van consumenten lijkt.
  - B meer klagen dan andere ondernemers.
  - C niet opgewassen zijn tegen hun bestaan.
  - D ten onrechte een uitzonderingspositie bekleden.

- 2p **27** In alinea 7 en 8 van tekst 3 wordt gebruikgemaakt van argumentatie op basis van vergelijking.
Noem daarvan twee voorbeelden.
Geef antwoord in een of meer volledige zinnen.
- Uit het taalgebruik van tekst 3 spreekt regelmatig een spottende houding tegenover het gedrag van overheid, consumenten en boeren.
- 3p **28** Citeer uit het tekstgedeelte van de alinea's 3 tot en met 5 vijf woorden of woordgroepen waarin die spottende houding tot uiting komt.
- 2p **29** Geef de hoofdgedachte van tekst 3 weer in één zin.
Gebruik voor je antwoord niet meer dan 15 woorden.

Bronvermelding

Een opsomming van de in dit examen gebruikte bronnen, zoals teksten en afbeeldingen, is te vinden in het bij dit examen behorende correctievoorschrift, dat na afloop van het examen wordt gepubliceerd.